

[Bilgrav-Nielsen]

danske politik er nej til atomvåben, og derfor ønsker vi naturligvis ikke at deltage i brugen af atomvåben?

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Jeg tror ikke, der er nogen i NATO, der er i tvivl om, at det er dansk politik. Desværre er det jo ikke sådan, at det, at vi har den holdning, udelukker, at atomvåben i givet fald bliver anvendt mod dansk territorium. Det element kan da i hvert fald indgå i en øvelse; det vil hr. Bilgrav-Nielsen vel ikke afvise.

I øvrigt har vi jo sagt de ting, det ved hr. Bilgrav-Nielsen jo også meget godt, at vi ønsker at deltage i det integrerede samarbejde i NATO med de påvirkningsmuligheder, der ligger i det. Det er ikke udtryk for, at vi i enhver henseende dækker alle de synspunkter og holdninger og den strategi, som anlægges, men gennem vores deltagelse i det integrerede samarbejde i de forskellige organer har vi i praktisk politik en mulighed for at påvirke den strategi, og vi håber selvfølgelig, at tingene kan komme i bevægelse. Men det er ikke udtryk for, at vi mener, at det, der foregår på øvelsesplan, i enhver henseende kan hævdes at være virkelighedsfjernt, og jeg opfatter faktisk det forslag, som er fremsat, som et forslag om forbud mod dansk deltagelse i virkelighedsfjerne øvelser.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Hr. Hjortnæs sagde, at ingen i NATO kunne være i tvivl om den danske holdning. Problemet er jo lige netop, at Danmark spiller så tvetydig en rolle, at alle i NATO nødvendigvis må være i tvivl om Danmarks rolle. Vi sidder med ved bordet i NATOs atomplanlægningsgruppe, og danske repræsentanter – vi i SF har ikke godkendt noget som helst, det vil jeg gerne understrege; vi betragter fortsat atomvåben som en forbrydelse – har dér godkendt hele NATOs atomstrategi. Danske repræsentanter har dér godkendt oplagring af atomvåben lige syd for grænsen, sådan at der også er til Danmark i påkommende tilfælde. Vi har jo siddet med ved bordet, vi har jo godkendt alle planerne.

På grund af den tvetydighed, som jeg også synes hr. Hjortnæs' tale i dag, i den udstrækning han overhovedet har talt, er udtryk for, synes jeg da nok, der kunne være grund til at spørge hr. Hjortnæs direkte: hvad er formålet med at fastholde, at danske officerer skal deltage i procedurer for anmodning og tildelelse af atomvåben? Det deltager de i. Det har vi fået at vide i et svar fra forsvarsministeren på et spørgsmål fra Steen Folke, gengivet i Folketingets forhandlinger 1982–83, sp. 3418–3419. Vi deltager i den type øvelser, og hvad er formålet med at lære procedurerne for at rekvirere atomvåben, når vi ikke skal have dem? Det må dog i bedste fald siges at være en overflødig uddannelse at give danske officerer.

Den tvetydighed giver selvfølgelig også den usikkerhed, jeg talte om for et øjeblik siden. Derfor har hr. Hjortnæs ikke ret, når han siger, at der er ingen i NATO, der kan være i tvivl. Jo, alle er i tvivl om den danske holdning. Jeg mener, at debatten i dag viser, at den danske holdning i allerhøjeste grad er tvetydig. En ting er, hvad Socialdemokratiet siger uden for denne sal. Dér siger man gerne, at vi aldrig skal have atomvåben. Men inde i denne sal spænder man ben for ethvert forslag, ja, man nægter endog at tage del i en debat herom.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Vi kan gå tilbage til talerrækken. Hr. Bollmann har ordet.

Bollmann (CD):

Da vor ordfører, hr. Arne Melchior, ikke kan være til stede, skal jeg på CDs vegne komme med nogle bemærkninger til de tre forslag, vi har til behandling i dag.

Jeg mener, man kan konstatere allerede nu, at det ligger klart, at ingen af de tre forslag kan vedtages. Det tror jeg ikke der er nogen der er meget uenig med mig i.

Nu har hr. Albrechtsen ved flere lejligheder talt meget om demokrati. Jeg beder bare hr. Albrechtsen og hr. Thoft om at konstatere eller erkende, at en demokratisk valgt forsamling formentlig, næsten uden tvivl, afviser de tre forslag. Det vil sige, at vi har en forholdsordre, som en demokratisk valgt forsamling har accepteret skal bevares. Det er